

Hotel Rosaleda

Poble	Encamp
Parròquia	Encamp
Adreça	Avinguda Copríncep Francès, 13
Tipus de bé:	Hotel
Estil	Arquitectura de granit
Datació	1943
Secció a l'inventari general	Primera, béns d'interès cultural
Classificació	Monument
Data protecció	2004-02-11

Descripció Es tracta d'un edifici de planta rectangular, obra del reconegut arquitecte del moviment noucentista Adolf Florensa. Construït entre 1941 i 1943, representa un dels edificis més emblemàtics de l'anomenada arquitectura del granit i forma part dels comptats exemples que durant el segon terç del segle XX van projectar a Andorra arquitectes de prestigi, incorporant al país els gests de corrents expressius forans i cosmopolites.

Estilísticament, l'edifici, a banda de tenir les característiques pròpies d'un hotel de muntanya, s'inclou en el que s'ha designat "l'arquitectura del granit". Aquesta arquitectura, com indica el seu nom, té com a tret principal la construcció dels paraments exteriors en pedra de granit, a banda d'altres característiques comunes entre els seus edificis, com poden ser les obertures en arcs de mig punt o la disposició de les cobertes amb mansardes. Un reflex formal d'aquest corrent neoclàssic el trobem en l'ús de carreus esquadrats en els angles de les façanes, els arcs adovellats de mig punt i les llindes rectangulars en les obertures en les quatre plantes i el cap de casa que componen la seva façana principal.

Hi havia seixanta habitacions (posteriorment el nombre es va ampliar), algunes de les quals tenien bany propi des de l'origen. L'accés a les habitacions es podia fer per una àmplia escalinata o per un ascensor elèctric, un dels primers que hi va haver a Andorra. Tenia tres menjadors, un per als desdjunis, un menjador principal i un menjador d'estiu. Tenia també bar, terrassa i un saló de lectura moblat amb sofàs de cuir, tot decorat de forma luxosa. Un dels elements més significatius de l'Hotel era el conjunt de vidres pintats que hi havia a les portes de la recepció i el menjador, amb escenes al·lusives a la vida de muntanya i paisatges andorrans. Al semisoterrani hi havia les habitacions del servei i la bugaderia, i als anys cinquanta s'hi va obrir una sala de festes. També en aquesta època va ser quan es va construir la piscina exterior.

En el moment de la construcció va ser dissenyat com un hotel de luxe i tant la clientela que rebia com el servei que oferia estaven en funció d'aquesta orientació. La clientela provenia, principalment, de la burgesia catalana dels anys quaranta i cinquanta, a més a més d'alguns personatges de l'alta societat internacional. En l'actualitat, i des de fa uns anys, l'Hotel roman tancat al públic.

Decret de declaració de l'Hotel Rosaleda com a bé d'interès cultural i de delimitació del seu entorn de protecció

Decret pel qual es publica el plànol de l'annex 2